

ภาคผนวก ก

ผลงุมภษิต

มหาวิทยาลัยพระเชตุวร

ผญาภาษิตหมวดกิน

กินเข้าโต ออย่าโสความเพิน

กินหลายห้องแตก แบกหลายหลังหัก

กินบ่ช่างกินเป็นหนี สู้บ่ช่างสู้ไคยเค็ด ตดบ่ช่างตดขี้ออกน้า

กินสมอยาก ปากสมเคียด

กินเข้าผี สู้ผี อยู่หน้าผี ฟังความผี

กินม้าม่า บ่คล่าเบ็งห้อง

กินแมงวันบ่เบือ

กินคนเดียวบ่ปันหมู ฐูเขียวเกี่ยว

กินข้างบ่เหลือ กินเล็อบ่เหลืออ้อม

กินได้ไส่ยาว

กินพวมฮ้อน ฟ้อนพวมเมา

กำพร้าซากจวงนม ผีเผดพ้อเข้าสาก

ของกินน้อยจนใจผู้แบ่ง

ของกินบ่กินมันเน่า ของเก่าบ่เล้ามันลิม

คนกินแสง บ่ท้อมีกินแสง

จัวบกินหญ้าอย่าข่มเขาหัก หมูปกินฮ้าอย่าตีดั่งเวือ

จัวเห็นแก่หญ้า ขี้เข้าเห็นแก่กิน

เจ้าเฮือนพาว่า เจ้าเหล่าพากิน

ช่างหล่อได้กินทอขี้หี ช่างตีได้กินทอหน่อแตด

ขึ้นบ่ได้กิน หนึ่งบ่ได้ฮองนั้ง กระจุกแขวนคอ

ได้กินย่อนผี ได้สี่ย่อนฝัน

ได้กินว่าดี ได้สี่ย่าม่วน

ดั่งแมนขอ อ้อมห้องแมนควาย

เต่าหากินกุ่มปากเต่า แลนหากินกุ่มปากแลน

ของกินบ่แชบให้ฮ้อน เมียบ่งามให้หนุ่ม

นกกระเด๊ดเด้าหากินไกลเขต

น้ำขึ้นปลากินมด น้ำลดมดกินปลา

บ่กินผักบ่มีเหยื่อห้อง บ่เอาพี่น้องเสียหน่อเสียแนว

ปลาใหญ่กินปลาน้อย ปลาสร้อยกินปลาชิว ปลาชวบมีแนวกินกินดิน

ผู้กินกินพอฮาก ผู้อยากอยากพอตาย

ยามกินบ่เสียก ยามเวียกแล้วไ้

สมพอกันมันจั่งพอกิน

เห็นของกินอยากบวช เห็นที่สวดอยากลิก

หนูกินม้อนจั่งเห็นคุณแมว ลูกแขวนแหวจั่งเห็นคุณพ่อแม่

คะล่าน้ำกินต่อน

อย่ากินขี้ อย่าสี้หมา

อยู่ใกล้เกลือกินดั่ง

อยู่ใกล้ครั้งย้อมครั้งบ่แดง

นอนสะเคงกอดสาวป่วน

สวดจุ่มบุ่มมีอุ่มบ่เถิง

กินยาตางผู้ไ้ เผมีตางเอาถ่าน

อยากเข้าอย่าหุงหลาย อัดนอนนานตาย

เอ็นกินเล่นไ้ เอ็นไ้เล่นหนี

เอ็ดตีฝีบ้นนาให้กิน

ยามกินแล้วง่าย ยามคลายแล้วยาก

กินแมนปาก ยากแมนท้อง เทียวขี้แมนขา

กินน้อยบ่ตาย กินหลายเป็นข้อย

อิมแล้วบ่อยาก นอนหลับแล้วบ่ย่าน

ผลฎาภษิตหมวดทุกข์สุข

เลี้ยงเหลือกเกลือกอิม

คาดทุกข์บ่หอนมี คาดมีบ่หอนไ้ คาดได้บ่หอนเสีย คาดเป็นผัวเมียบ่หอนฮ้าง

ทุกข์ให้เลี้ยง ปากเกลี้ยงให้ไ้หนี

คนทุกข์ไ้ของดี คนมีไ้ของขาด

เห็นเขาทุกข์อย่าทาน เห็นเขามาอย่าท้วง

ทุกข์เพิ่มบ่ว่าดี มีเพิ่มจั่งว่าพี่น้อง ลุงบ่าเอ็นว่าหลาน

ทุกข์คอบปาก อยากรคอบท้อง เคยแล้วอยู่บ่เป็น

ทุกข์บ่มีเสื่อผ้าฝ่าเฮือนเพคะพอออยู่ ทุกข์บ่มีเข้าอยู่ท้องนอนลื้ออยู่บ่เป็น

ทุกข์ให้เลี้ยงม้า กำพรำให้เลี้ยงหมู

บ่ทุกข์บ่ยาก บ่อึดบ่อยาก

มีเงินว่าได้ มีไม้เห็ดเหื่อนงาม

มีเงินให้เพิ่นกู มีผู้ให้เพิ่นเล่น

มีเป็นคน จนเป็นหมา

สุขเมืองฟ้ามีแต่แดดกับฝน สุขเมืองคนมีแต่กินกับลี

อยากทุกข์ให้เป็นนายคน อยากสาละวงนให้เอาเมียน้อย อยากให้เขาบ่อยให้ชี้ใส่หนทาง

อยากจนให้ซี้ถี้ อยากมีให้ให้ทาน

อยากทุกข์ให้เป็นนาย อยากลำบากให้เป็นแหล่ง

อยากทุกข์ให้ค้าควาย อยากรวยให้ค้าโบกค้าเบี้ย

อยากมีหลายมันไ้ อยากได้หลายมันตาย

อยากมีให้ยืมเงินไปค้า อยากขึ้นชั้นฟ้าให้ฆ่าเจ้าเอาของ

แย่งทุกข์แย่งข้า ที่บ้ำถักไคยก็

ผญาภาษิตหมวดตน

คิดต่อพีเป็นฮิบฮี้ คิดต่อน่องเป็นล่องค่อง คิดต่อโตเป็นโปลิพันเพิน

คิดต่อน้ำห้วยหน้าดีฮ้ายส่องบ่เห็น

ซ่าเพินซ่าดี ซ่าโตหนีติดตาก

โตบ่ซ่างว่ไม้บ่เหนียว โตหิเคียวว่ากรรมก่อนก็

ผ้าบ่ขาดอย่าอยากนุ่งผ้าลาย เมียบ่ตายอย่าอยากได้เมียบ่ใหม่

เพิ่นซังโตอย่าโงซังตอบ

มีนตาบ่เห็นพี ดีตาบ่เห็นน่อง

ว่าโตกระดัดเขาแย่งกระด้อ ว่าโตจ้อก้อเขานั่นแย่งน่องตอ

อย่าเื่อใจทางอย่าวางใจคน มันจนะใจโต

อยากให้เพิ่นฮักให้ฮักเพิ่นก่อน อยากให้เพิ่นซังให้ซังเพิ่นก่อน

อยากให้เพิ่นดับโตดับ อยากให้เพิ่นวายโตวาย อยากให้เพิ่นตายโตตาย

พจนานุกรมหมวดคน

คนหลักค้ำไถล คนใบ้ค้ำไถล

คนต่างคนชนกันต่างกัน

คนต่างบ้าน ว่านต่างสวน

คนดีบ้านนอก บ่ท่อกอกชอกในเมือง

คนลายใน เลือกลายนอก

ควายตุ้มักชน คนจนมักเว้า

โง่คนอยู่ใต้ โง่ไม่อยู่เทิง

ชื่อหลายเขาเอาเฮ็ดชื่อ โง่หลายเขาเอาเฮ็ดด้ามเกี่ยว เคียวหลายเขาตี

ชั่วเจ็ดที ดีเจ็ดหน

ตาบอกคล้ำข้างมักเถียงกัน

นกเค้าห้องตาแม่

บวชสามที ชีสามเทื่อ

ไปบ่ดีแพ้ช่าง อย่างบ่ดีแพ้คิง

ผีหลอกบ่ท่อกคนหลอก

ผู้ตื่นเด็กขี่ไถล ผู้ตื่นสวดยขี่ไถล

ผู้ดีตาย หน้าลายยัง

ผีเขี้ยวทางบน คนเขี้ยวทางลุ่ม

ผู้ตายชายผู้ยัง ผู้ยังชายผู้ตาย

ฝนตกขึ้นหมาไหล คนจ้งไฮ่พ้อกัน

ไม้ดำเดี่ยวยังต่างปล้อง ฟีน้องยังต่างใจ

ลูกมีพ้อมีแม่ แหมมีจิตมีจอม

เลือกผักถักบัง เลือกขาจ้งถักขามะเฮ็ง

หัวดำไปก่อน หัวด่อนนำหลัง

อย่าให้เขาตัดตีนสินมือ

เอาเมียสาวปานได้จ้งชาวแม่ เอาเมียแก่ปานได้แม่ชาวคน

ฮ้ายสามที ดีสามเทื่อ

ผญาภาษิตหมวดการงาน

กำซี้ดีกว่ากำตด

ไถงามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง

เกิดหลายปีเห็นหีหลายลำ หีเหล่า ๆ กำ ๆ น้อยใหญ่กะเห็น

ใกล้ซี้ได้นั่งเมืองปดท้องซี้

งานหลวงประชาต งานราษฎร์ป่ไล่

ช่างเหล็กใช้พรั้าขอ ช่างหม้อใช้หม้อแตก

ช่างให้เซาว์ เหลาให้เกลี้ยง

ช่างมือมันยาก ช่างปากมันง่าย

เดือนหกให้หว่านกล้า เดือนห้าให้แต่งไถ

เดือนหกอย่าซี้ม้า เดือนห้าอย่าไต่ซัว

ตื่นแต่เช้ากินยอดฟ้า ตื่นสวยกินขวยซี้ไก่โป

ตาซิบอดมันแดง ของซี้แพงมันถึก

นั่งให้เบ็งที่ หนึให้เบ็งบ่อน อยู่ให้ปลุกมอณ หนึให้ซอนฮั่ว

นาแล้วฆ่าควายเถ็ก เด็กแล้วฆ่าคนหาญ

หนักอย่าเซา เบาอย่าแล่น

หนักบ่เอา เบาบ่สู้

นอนคว่ำให้เบ็งเชือกควาย นอนหงายให้เบ็งฟ้า

บ่อนดำให้คูน บ่อนนูนให้ถาก

บ่ยอมบ่แดง บ่แปลงบ่ใหม่

เบ็งวัดให้เบ็งฐาน เบ็งบ้านให้เบ็งคร้ว

ไปเด็กไปฆ่า ไปค้าไปตั่ว

ไปป่าอย่ามาตาย หาพินตายมาแก่งกั้นหม้อ

ไปค้าสามปี ป่ท้อหีสามบ่อ

เพิ่นซี้จ้งหาซอน เพิ่นนอนจ้งหาที่

พาเศรษฐีไปค้า พาหีมมอยไปยามยา

พินขวานให้ล่าปลายผ้า พินพรั้าให้ล่าปลายตีน

ฟ้าวบวช ฟ้าวสิก ฟ้าวเอาเมีย ฟ้าวปะ

มือแลงกวาดเข้า มือเข้ากวาดออก

ไม้มันปทมือถึง

มือปพายอย่าเอาตีนจุ่มน้ำ

ยามเห็ดให้เห็ดคือข้า ยามกินกินคืออาชญา

ยามหาให้หาคือไก่ ยามกินให้กินคือแม่ไก่

ลาบจัวอย่าแพงข้าวคั่ว

ให้ฮักผู้แวง ให้แพงผู้ใช้

ให้ตื่นเด็กคือกา ให้หากินคือไก่

หาบดึกว่าคอน นอนดึกว่านั่ง

เห็นช้างขี้ อย่าขี้น้ำช้าง

หาบฝุ่นใส่หน้าขุน

หมั้นเพื่อเดียวหลังฮ้าน คร้านเพื่อเดียวหลังหัก

หาบขึ้นไปสูปากเสือ พายเฮือไปสูปากเงือก ฟันเขือกไปสูตั้งควาย

หมอยาหลวงโตเป็นพยาธิ หมอสินาดควางขี้ใส่ना หมอหูฮาโตตายบู้เมื่อ

หมั้นดอกคอกหัก

อย่าเห็ดกว่าได้ อย่าใช้กว่ามี

อย่าปิดอุ้มไม้หางู

อย่ากินน้ำย่อยศอก

อย่าพันครกไม้ทอง อย่าเจาะกลองไม้ม่วง อย่าชดบ่วงทางขวาง

อย่าเอาเด็กมาใส่บ้าน อย่าเอาว่านมาใส่สวน

อย่าอาบนํ้าบ่อนหนึ่ง สีขาบ่อนหนึ่ง

อยู่บ้านเพื่อนอย่าดูตาย บั้นฮูบงัวฮูบควายให้ลูกเพื่อนเล่น

อยากฮอดไวให้คลาน อยากฮอดนานให้แล่น

อยากเบิ่งวัดให้เบิ่งฐาน อยากเบิ่งสมภารให้เบิ่งจัน้อย

ฮ้ายโดดหนี ดีโดดเข้า

เห็ดตางลี้ ขี้ตางเซามีแวง

เห็ดนาวาปีหน้า ไปค้ำวาปีฮือ

เห็ดให้ลั้ม ต้มให้สุก

เห็ดนาอย่าแพงกล้า ไปค้ำอย่าแพงหิน

เห็ดเหือนแล้วยังโฮง

ย้ายกว่าชี้ ดึกกว่าบมี

เอ็ดอี่หลี่จึงเห็นหีลูกสาวเพิ่น เอ็ดเล่นเล่นเห็นแต่ชินมัน

เอ็ดนาบเสียไซ เลี้ยงไก่บเสียสัง

เอ็ดให้เป็น เซินให้ขาด

มฎาภาษิตหมวดความประมาทและไม่ประมาท

กันดึกว่าแก่ แสดึกว่าลัว้ เขาผัวดึกว่าอยู่เปลี่ยว

เกวียนหล่ม เพราะเพลาลม

กลางคืนเป็นนกกเต็น กลางเว็นเป็นนกกเค้า มื้อเช้าเป็นแมวโพง

ชี้ดินตากติดหัวเ็นว่าหอน

ได้หมี่ลีมเก่า ได้เต่าลีมหมา ได้ปลาลีมแห ได้แพรลีมผ้า ได้หน้าลีมหลัง

ดักแตนปสมพอดิดกะดิด นกปิดบสมพอบินกะบิน

ถ้ำเสียตาย ตายเสียชื่อ

ถ้ำแต่กาย หัวใจบถ้ำ

ไฟไหม้ป่าจ้งเห็นหน้าหนู น้ำท่วมฮูจ้งเห็นจิหล่อ

ไม้แม่กว่าหลัว จัวแก่กว่าพระ ไม้ลีนวา ปลาสิ้นฮ้อย เด็กน้อยลีนผู้ใหญ่

มัวเมาให้น่าผีตายบเป็นประโยชน์ ให้ต่อหม้อกระเบื้องยังชิตได้คัวขอ

ไม้บั้นแทกด้ามอย่าได้อ่าวฮอนติด เกรงบเลิงพายลุนชิโพดมือเมือหน้า

แมงวันเซียวตายฮ้อนชี่ สาวผู้ดีตายฮ้อนอ้ง

ไม้ฮ้อนบฮ้อนหัก

ยามยากคิดเลิงนาย ยามตายคิดเลิงพระ

หล่มบาดจอด ตาบอดบาดถ้ำ คางบ้ำบาดชิตาย

ไวหลายถึกมอง วองหลายถึกชาย

เว้าจอดจอด บบอดกะฮ้าน

สี่ตีนฮู้พลาด นักปราชญ์ฮู้หลง หงส์คำถึกบ่วง ควายถ้ำตีนไถ

ฮนุกฮยานอน เมียวฮอนฮายิน เอ็ดกินฮยาคร้าน เข้าบ้านฮยาฮาย เห็นผีตายฮยาชี่เดียด

โหยฮ้อนกินเข้า ถ้ำฮ้อนเกิดหลายปี

หูหนวกเว้าสามหวา ตาบอดเว้าแสวดาว

อยู่ป่าฮยาทำเสื่อ ชี่เฮือฮยาทำเงือก

อย่าหาหาเพินมาใส่หัวโต
 เอ็ดนาหมิดปี ไฟไหม้เหล่าเข้า

ผญาภาษิตหมวดบุญบาป

คาดชิได้บิณมาคือนกเง้า คาดชิบได้บิณเจ้ายะเจ็ดหนี
 ตึกแห่ได้ปลาไซ้ เอาเมียใหม่ได้ลูกพร้อม บุญสร้างตั้งแต่หลัง
 ทานกันได้เป็นเศรษฐี ทานหีได้เป็นแม่พระเจ้า
 บุญหล่นทับ ทรัพย์หล่นเต็ง
 บุญให้หาบ บาปให้หิว
 บุญบิให้ยอโยสกะบ่หย่อน บุญบ่แสนชิใกล้กะเล้าไกล
 ไปหาพระเอาของไปถวาย ไปหานายเอาของไปต้อน
 อย่าทานตางถืม เผาผีตางเอาถ่าน
 เอ็ดบุญเอาหน้า ภาวนาหาลาก

ผญาภาษิตหมวดคบหา

แก้วบ่ผัดสามปีเป็นแฮ่ ฟีน้องบ่แ่วสามปีเป็นเพิ่น
 เข้าเมืองตาหลิว ให้หลิวตาตาม
 ขับตามน้ำ หล่มตามบวย
 คบคนดีเป็นศรีแก่ตัว คบคนชั่วอปราชัย
 คบคนให้เบิ่งหน้า ซ้อผ้าให้เบิ่งเนื้อ ระวังเสื่อชื้ออนเล็บ
 คบคนพาลพาลไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล คบคนชั่วพาตัวยากจน
 ชีหมีนอยู่สวนชวนกันเป็นว่าน ชื้ออยู่บ้านเป็นเพิ่นชะเลยเตย
 ตกหมู๋ซุนชอยซุนเกือม้า ตกหมู๋ซำซอนซำพายไซน ตกหมู๋โจรชอยโจรหามไหเหล่า
 ตกหมู๋แฉ้งเป็นแฉ้ง ตกหมู๋กาเป็นกา
 ตาบอดอย่าเอาฮ่วมเฮือน ตาเบือนอย่าเอาฮ่วมบ้าน คนชื้อคร้านอย่าเอาเป็นหมู๋เป็นฝูง
 เพิ่นหลับโตหลับ เพิ่นหลิวโตหลิว
 นักปราชญ์ซำยให้หมอบให้คลาน อันธพาลให้หนีสิบโยชน์

ผญาภาษิตหมวดปัญญา

ความคิดมีบัพเพ่ ทินชิต้าหังบมี

คำท้อห้วหมา ป่ท่อนานอกบ้าน

คมในฝักดึกว่านอกฝัก

เงินเต็มพาบ่ท้อผญาเต็มปุม

เบิ่งข้างให้เบิ่งหาง เบิ่งนางให้เบิ่งแม่ เบิ่งแท้แท้ให้เบิ่งฮอดปู้ยาตายาย

บวบให้ข่า น้ำบให้ขุ่น ปลาในหนองจับกินให้เหมิด

บ่าวได้ดีให้ไหว นายได้ใช้ให้ตริกตรอง

ปัญญาเต็มพุง ชี้อาดซุงสียลีบาท

มีผิวให้ช่างย้อย มีน้องให้ช่างออย

สิบฮู้บ่ท้อเคย สิบลูกเขยบ่ท้อพ่อเถ่า สิบเว้าบ่ท้อเฮ็ดท้อท่า

สิบฮู้บ่ท้อเคย สิบลูกเขยบ่ท้อพ่อแม่ สิบเถ่าแก่บ่ท้อผัวเมียโต

สิบเพิ่นเลี้ยง บ่ท้อเหมียงตัวเอง

สิบเพิ่นเว้า บ่ท้อตาเห็น

สิบไม้มีนบ่ท้อมือแดง

สิบนักปราชญ์บ่ท้อลกกลน สิบลกกลนบ่ท้อปู้ฤษนผู้หนึ่ง

หนามแหลมบ่มีไผ่เสี้ยม มะนาวกลมเกลี้ยงบ่มีไผ่กลิ้ง

หนามเถ่ามันดุ่ม หนามหนุ่มมันแหลม

อย่าพึ่งความเบา อย่าเอาความง่าย

ฮักษาสามปลาย จิงหายสามโทษ

ฮู้หลบเป็นปึก ฮู้หลิกเป็นหาง

ฮู้มายากนาน ฮู้น้อยพลอยรำคาญ บ่ฮู้บ่ชื้อเป็นหนี้เท่าตาย

ผญาภาษิตหมวดการศึกษา

ตาบอดแจ่งบ่ฮู้ฮ้อมทางเดิน คั้นบ่แยงเงาหินชิบอดตายเท่าเถ่า

บวชเฮียน ลิกหา

บวช เฮียน เขียน อ่าน

ตื่นแต่เด็ก ไปเค็กแต่หนุ่ม

หมกปลาแดกมีครุ จีปุมีवाद
อวยครูปฐิ์ อวยชู้ปได้นอนนา
ออย่าจับปลาหลายมือ
เฮียนให้สุด ชุดให้ถึง

ภาคผนวก ข

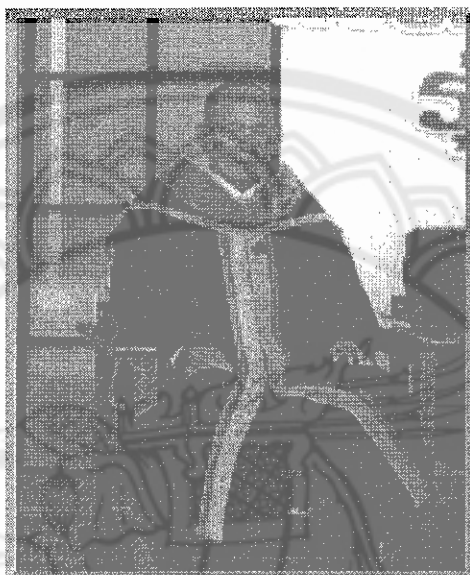
ประวัติผู้แต่งผลงาภษิต

ปรีชา พินทอง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประวัติสังเขป

นายปรีชา พิณทอง

1. ที่เกิด นายปรีชา พิณทอง เกิดวันที่ 17 พฤศจิกายน 2457 ตรงกับวันอังคาร แรม 15 ค่ำเดือน 12 ปีชวด ณ บ้านโพนทอง หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านไทย อำเภอกิ่งโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี
ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว
2. ที่อยู่ โรงพิมพ์ศิริธรรม บ้านเลขที่ 60/22 - 23 ถนนชยางกูร อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
3. การศึกษา ก. สามัญ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พ.ศ. 2473 จบมัธยมปีที่ 3 พ.ศ. 2482
ข. ทางธรรม จบนักธรรมเอก พ.ศ. 2477 จบเปรียญ 9 ประโยค พ.ศ. 2499
4. ตำแหน่ง พ.ศ. 2484 - 2505 เป็นเจ้าอาวาสวัดกลาง
พ.ศ. 2487 - 2505 เป็นกรรมการตรวจใบตอบธรรมสนามหลวง
พ.ศ. 2487 - 2493 เป็นเผยแผ่จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2494 - 2505 เป็นศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

- พ.ศ. 2489 เป็นกรรมการตรวจใบตอบบาลีสนามหลวง
- พ.ศ. 2499 เป็นพระราชาคณะที่พระธรรมศรีโสภณ
5. งานส่วนรวม พ.ศ. 2480-2494 เป็นครูสอนนักธรรมบาลี ประจำสำนักเรียนวัด
มณีวนาราม วัดสุปฏิหาราม และวัดกลางอุบลราชธานี
- พ.ศ. 2490 ได้เป็นประธานขออนุญาตตั้งโรงเรียนมัธยมขึ้นที่วัด
มณีวนาราม ให้ชื่อว่าโรงเรียนอุบลวิทยากร
- พ.ศ. 2499 ได้ทำถนนกว้าง 6 เมตร ยาว 9 เมตร จากบ้านโพนทอง
ไปบ้านกอก
- พ.ศ. 2500 ได้พัฒนาภายในบ้านโพนทอง โดยแบ่งที่ดินให้ครัวเรือนละ
200 ตารางเมตร มีครอบครัว 200 เศษ
- พ.ศ. 2501 ได้สร้างโรงเรียนนักธรรมบาลีและโรงเรียนมัธยมขึ้น 2 หลัง
ด้วยเครื่องไม้จริง หลังคามุงสังกะสี กว้าง 8 เมตร ยาว 32 เมตร
- พ.ศ. 2502 ได้สร้างสถานีอนามัยชั้นสองขึ้น 1 หลัง ที่บ้านโพนทอง
- เกียรติประวัติ พ.ศ. 2528 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้ประกาศเกียรติ
คุณให้เป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
- พ.ศ. 2528 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มอบปริญญาบัตรดุษฎีบัณฑิต
กิตติมศักดิ์ สาขาวิชาภาษาไทย เนื่องจากเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานทาง
วิชาการแสดงเอกลักษณ์ไทย มีความรู้ความสามารถดีเด่นหาได้ยาก โดย
เฉพาะงานบุกเบิกวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ผลงานที่สำคัญคือ การอ่าน
อักษรไทยอีสานโบราณทั้งอักษรตัวธรรมและอักษรไทยน้อย แล้วถ่ายทอด
เป็นอักษรไทยปัจจุบัน และเรียบเรียงตำราวิชาการทั้งคติโลกและศีลธรรม